

തൗഹീദിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും ഫലങ്ങളും

ഡോ. അശ്ശേഖ് ഉമർ ബിൻ സൗദുൽ ഇൗദ്

ഇതര മതങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിൽ ഒരാൾ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി ഉച്ചരിക്കേണ്ട വാക്യവും 'ലാ ഇലാഹ് ഇല്ലല്ലാഹു' എന്ന കലിമത്തുത്തൗഹീദിന്റെ വാക്യമാണ്. അതില്ലാതെ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശനമില്ല. അവൻ നോമ്പെടുത്താലും ഹജ്ജ് ചെയ്താലും ശരി 'ലാ ഇലാഹ് ഇല്ലല്ലാഹു' ഉച്ചരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൻ മുസ്‌ലിമല്ല.

ഒരു അടിമയുടെ അമലുകൾ സ്വീകാര്യ യോഗ്യമാവുന്നതിന് അടിസ്ഥാനം തൗഹീദാണ്. തൗഹീദില്ലാതെ ഒരു സൽക്കർമ്മവും അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് സാരം. അവയൊക്കെ വെറും ധൂളികളായി വായുവിൽ ലയിച്ച് പോവുകയേയുള്ളൂ. "പ്രവാചകാ, നീ ശിർക്ക് ചെയ്താൽ നിന്റെ അമലുകൾ പാഴായിപ്പോവുന്നതും നീ ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടക്കാരിൽപ്പെട്ടനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും" (സൂമർ 65). അപ്പോൾ ശിർക്ക് തൗഹീദിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതു രണ്ട്സും കൂടി ഒരേ സമയത്ത് ഒരാളിൽ ഒരുമിക്കുകയില്ല. ഔലിയാക്കളെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറയുകയുണ്ടായി: "അവർ ശിർക്ക് ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവർ പ്രവർത്തിച്ചതൊക്കെ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളെ നിഷ്ഫലമായിപ്പോവും" (അൻആം:88). അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പറയുന്നു: "അവർ (അവിശ്വാസികൾ) വല്ല കർമ്മവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ നാം നേരെ ചെന്ന് ചിതറിയ പൊടിപടലങ്ങളെപ്പോലെയാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും" (ഫുർഖാൻ 23).

എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളേക്കാളും എല്ലാ അനിവാര്യതയേക്കാളും ഒരടിമക്ക് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് തൗഹീദാണ്. കാരണം തന്റെ റബ്ബിനെ കുറിച്ചും തന്റെ ആരാധനകുറിച്ചും, തന്റെ സൃഷ്ടാവിനെ കുറിച്ചും ആ സൃഷ്ടാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റിയും അറിയാതെയും മനസ്സിലാക്കാതെയും മിരിക്കുമ്പോൾ സമാധാനമോ, സുഖമോ എന്തിനധികം ഹൃദയത്തിന് ജീവൻ പോലുമോ ഉണ്ടാവാകയില്ല. ഒരു മുവഹ്‌ഹിദന് മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ജീവിതം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ബഹുദൈവാരാധകന്റെ അവസ്ഥ ഇതിന് നേർ വിപരീതമാണ്. "നിർജീവമായിരുന്നവനെ നാം ജീവിപ്പിക്കുകയും നാം അവൻ ഒരു പ്രകാശം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമായി അവൻ മനുഷ്യർക്കിടയിലൂടെ നടക്കുന്നു. അവൻ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ? അതിൽ നിന്ന് (ഇരുട്ടിൽ നിന്ന്) അവൻ പുറത്തേക്ക് കടക്കുന്നവനേയല്ല." (അൻആം 122). ഇവിടെ ജീവിതം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് തൗഹീദും ഈമാനും ഉൾക്കൊണ്ട് ഹൃദയത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്.

അല്ലാഹു തൗഹീദിന് പേര് നൽകിയിട്ടുള്ളത് ആത്മാവും, പ്രകാശവും എന്നാണ്. അത് രണ്ട്‌വിലുമാണ് യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്. ആ തൗഹീദിനെ പിൻപറ്റുവന്റെ വഴി പ്രകാശപൂരിതമാവും. ശിർക്കാകുന്ന് കുരിശുട്ടിൽ നിന്നും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും തൗഹീദിന്റെയും പ്രകാശത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കും.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ജീവിതാവസ്ഥയിലും മരണത്തിലും രാവു പകലുമെല്ലാം അനിവാര്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണ് തൗഹീദ്. നമസ്കാരം, നോമ്പ് പോലെയുള്ള ആരാധനകളെപ്പോലെയല്ല. അവ നിശ്ചിത കാലത്തും, സമയത്തും മാത്രം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആരാധനകളാണ്. നമസ്കാരം ഒരു നേരം നിർവ്വഹിച്ച് അടുത്ത നേരം ആവുന്നതു വരെ അവന്റെ മേൽ നിർബന്ധമാവുന്നില്ല. അങ്ങിനെതന്നെ ഒരു വർഷത്തെ നോമ്പ് അനുഷ്ഠിച്ചവന് അടുത്ത വർഷം റമദാൻ ആവുമ്പോഴാണ് അത് നിർബന്ധമാവുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ തൗഹീദ് ഏത് സമയത്തും അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്.

തൗഹീദിലേക്കുള്ള പ്രബോധനത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു നൂഹ് നബി (സ) മുതൽ അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) വരെയുള്ള പ്രവാചകന്മാരുടേയും സംവാദങ്ങൾ. ശിർക്കിനെ നശിപ്പിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് തൗഹീദിന് സ്ഥാപിക്കാനാണ് ഇവരൊക്കെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പ്രവാചകൻ (സ) മക്കയിൽ താമസിച്ച 13 വർഷക്കാലം തൗഹീദിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്തിൽ കർമ്മപരമായ ഒരു കാര്യവും അക്കാലത്ത് നിർബന്ധമാക്കപ്പെടുകയോ തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ നിരോധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ തൗഹീദില്ലാതെ അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള ഏതൊരു പ്രബോധനവും മൻഹജ് അനുസരിച്ചാവുകയില്ല.

നിശ്ചയമായും തൗഹീദ് കാരണമാണ് അല്ലാഹു ജിഹാദ് നിയമമാക്കിയത്. നിഷ്കളങ്കമായ തൗഹീദ് ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയും അതിനെതിരിൽ നിൽക്കുന്നവരോട് സമരം ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടിയുമാണ് ജിഹാദ് അല്ലാഹു അനുവദിച്ചത്. മുഹമ്മദ് നബി (സ) അറബികൾക്ക് മാത്രമുള്ള പ്രവാചകനല്ല. ലോക ജനതക്കായുള്ള പ്രവാചകനാണ്. അഥവാ അറബിക്കും, അനറബിക്കും, അടിമക്കും, സ്വതന്ത്രനും, കറുത്തവനും, വെളുത്തവനും എല്ലാവർക്കും തൗഹീദി ദൗത്യം എത്തിക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ടവനാണ് പ്രവാചകൻ (സ).

“പ്രവാചകരെ, പറയുക! ഞാൻ നിങ്ങളിലെല്ലാവരിലേക്കുമുള്ള പ്രവാചകനാകുന്നു. (അർഹാഫ് 158). എല്ലാ ജനങ്ങളിലേക്കും തൗഹീദ് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നത് പ്രവാചകൻ മാത്രം ബാധകമായ ഒന്നല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം ലോകാവസാനം വരെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ഒരു ബാധ്യതയാണ്. ഈ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന് വിഘാതമുണ്ടാവുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ വേണ്ടിവന്നാൽ ജിഹാദ് നടത്തുന്നതിന് പ്രവാചകൻ (സ) കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു മുസ്ലിം ഇഹലോകം വെടിയുമ്പോഴുണ്ടാകേണ്ട അവസാനത്തെ വാക്യമാണ് കലിമത്തു തൗഹീദ്. ആത്മാർത്ഥമായി കലിമത്തുതൗഹീദോടുകൂടി ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് അനുഭവദനത്തിന്റെയും അഭിവാദനത്തിന്റെയും സന്തോഷവാർത്തയാണ് മലക്കുകൾ മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു: “നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് പറയുന്നവരും പിന്നീട് അതിൽ അടിയുറച്ച് നിൽക്കുകയും ചെയ്തവരോട് മലക്കുകൾ ഇറങ്ങി വന്ന് പറയും - നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല, നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്വർഗം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരായിക്കൊള്ളുക. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ ഞങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ (പരലോകത്ത്) ഇച്ഛിക്കുന്നത് മുഴുവൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവിടെ വച്ച് എന്ത് ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് (ഹുസ്സിലത്ത് 30-31).

നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി: ദുൻയാവിൽ വച്ച് ഒരാളുടെ അവസാനത്തെ വാക്ക് ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ ആയാൽ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. (അബൂദാവൂദ്). അതിനാൽ മരണം ആസന്നമായവന് കലിമത്തുതൗഹീദ് പറഞ്ഞ് കൊടുക്കാൻ പ്രവാചകൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു (മുസ്ലിം). നല്ല ആരോഗ്യവും ശക്തിയുമുള്ള എത്രയോ മുസ്ലിംകൾ മരണ സമയത്ത് ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ ഉരിയാടാൻ കഴിയാതെ മരിച്ച് പോവുന്നു. ഒന്നുകിൽ പാപിയായതിനാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ശിർക്കിൽ അകപ്പെട്ടതിനാലാണ് അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നത്. തൗഹീദിൽ അടിയുറച്ചവനാവട്ടെ അവന്റെ നാവിന് പ്രയാസമില്ലാതെ അതുച്ചരിക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

തൗഹീദിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും ഫലങ്ങളും

അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയ എല്ലാ ആരാധനകളുടെയും ലക്ഷണങ്ങളും അതിന്റെ ഗുണഫലങ്ങളും അറിയൽ അത്യവശ്യമാണ്. അടിമകളുടെ മേൽ അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങളിൽ അതിമഹത്തായതാണല്ലോ തൗഹീദ്. എന്നാൽ അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉത്തമവും ഫലങ്ങൾ മഹത്തരവുമാണ്. തൗഹീദിനേക്കാൾ വിവിധങ്ങളായ ശ്രേഷ്ഠതകളും വിലപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നും തന്നെയില്ല. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശ്രേഷ്ഠതകൾ അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കും. തുല്യതയില്ലാത്തതും കാണിക്കാൻ പറ്റാത്തതുമാണ് അതിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ

തൗഹീദ് ഹൃദയ വിശാലതക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഖുർആൻ പറയുന്നു: “അല്ലാഹു ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിന് ഇസ്ലാമിലേക്ക് വിശാലത നൽകി. അങ്ങിനെ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശത്തിലാകുന്നു. ഇവനും ഹൃദയം കടുത്തവനും സമമാകുമോ? (ഇല്ല)” (സൂര 22). “അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും സന്മാർഗത്തിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവന്റെ ഹൃദയം ഇസ്ലാമിലേക്ക് വിശാലത നൽകും. അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവന്റെ ഹൃദയം ഇടുങ്ങിയതാകും.” (അൻആം 115). അപ്പോൾ തൗഹീദിലേക്കുള്ള വഴി ഹൃദയ വിശാലതക്കുള്ള ഏറ്റവും വലിയ കാരണമാണ്.

കുറ്റങ്ങളും, പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെടുന്നതിനു തൗഹീദ് കാരണമായിത്തീരും. അനസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഖുദ്സിയായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു :“അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി നബി (സ) പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു - മനുഷ്യാ, ഭൂമി നിറയെ നീ പാപം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് എന്നിൽ ഒന്നിനേയും പങ്ക് ചേർക്കാത്തവനായി - അഥവാ മുവഹ്ഹിദായി - എന്നെ കണ്ടുമുട്ടി. ആ ഭൂമി നിറയെ പാപമോചനവുമായി ഞാൻ നിന്റെ അടുത്ത് വരും (തിർമുദ്)

തൗഹീദ് ഉൾക്കൊണ്ടവൻ നരകത്തിൽ സ്ഥിരവാസിയാകുന്നതിനെ തടയും. ഒരു അണുമണിത്തൂക്കം തൗഹീദ് ഒരാളിൽ ഉണ്ടായാൽ അവനെ അവസാനം നരകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ടുവരും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ പറഞ്ഞാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നരകം അവന്റെ മേൽ ഹറാമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവാചകൻ (സ) പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ തൗഹീദ് പൂർണ്ണമായും യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന പക്ഷം അവന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായ സന്മാർഗവും നിർഭയത്വവും ലഭിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും, നരകത്തിൽ നിന്നും അവൻ നിർഭയനായിരിക്കും. സ്വർഗീയാരാമത്തിലേക്ക് നേർമാർഗം ലഭിച്ചവനുമായിരിക്കും.

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൽ പങ്കുകാരെ ചേർത്ത് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ നരകത്തിലേക്കുള്ള വഴിയായിരിക്കും സ്വീകരിക്കുക. ഖുർആൻ പറയുന്നു : “അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ച് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരേയും അവരുടെ ഇണകളേയും നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുക. അങ്ങിനെ അവരെ നരകത്തിലേക്ക് വഴിതെളിയിക്കുക” (അസ്സാഹാത്ത് 22, 23)

നബി (സ)യുടെ ശുപാർശ കൊണ്ട് ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിജയം നേടുന്നവൻ ഒരു മുവഹ്ഹിദായിരിക്കും. ബുഖാരി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത സ്വഹീഹായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം. നബി (സ) ചോദിക്കപ്പെട്ടു “പ്രവാചകരെ, ആരാണു് ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ട് വൻ വിജയം കരസ്ഥമാക്കുന്നത്? നബി (സ) പറഞ്ഞു “അബൂ ഹുറൈറ! ഇതേ കുറിച്ച് ചോദിക്കാൻ നിന്നേക്കാൾ ആർഹൻ ആരുമില്ലാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. നിന്റെ അമിതമായ ആഗ്രഹം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു! പിന്നീട് നബി (സ) പറഞ്ഞു: അന്ത്യനാളിൽ എന്റെ ശുപാർശ കൊണ്ട് ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിജയം കൈവരിക്കുന്നവൻ നിഷ്കളങ്കമായും ആത്മാർത്ഥത യോടുകൂടി ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ എന്ന് പറഞ്ഞവനാണ് (ബുഖാരി)..

തൗഹീദ് ഒരാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അടിയുറച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ കുറഞ്ഞ പ്രവർത്തികൊണ്ട് ധാരാളം പ്രതിഫലം ലഭ്യമാക്കുവാൻ കഴിയും. ഒരൊറ്റ സുജൂദു പോലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അഥവാ ഒരു നേരത്തെ നിസ്കാരം പോലും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഉഹ്ദു യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായ അസ്റം അംറുബ്നു സാബുത്തിന്റെ സംഭവം അതിന് തെളിവാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നബി (സ) പറഞ്ഞു: കുറഞ്ഞ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് ധാരാളം പ്രതിഫലം നേടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചയാളാണ് അംറുബ്നു സാബിത് എന്ന് (ബുഖാരി, മുസ്ലിം) ആ സംഭവം വിവരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്. അദ്ദേഹം ഉഹ്ദ് യുദ്ധവേളയിൽ നബിയോട് ചോദിച്ചു: പ്രവാചകരേ ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യേണമോ? മുസ്ലിമാവണോ? നബി (സ) പറഞ്ഞു: നീ ആദ്യം മുസ്ലിമാവൂ, എന്നിട്ട് സമരം ചെയ്യൂ. അങ്ങിനെ മുസ്ലിമായി യുദ്ധക്കളത്തിലിറങ്ങി. അവിടെ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: കുറച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. ധാരാളം പ്രതിഫലം നേടി എന്ന്. ഇദ്ദേഹം ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു’ എന്ന് പറഞ്ഞു. ഒരു വഖ്ത് നമസ്കാരം പോലും നിർവ്വഹിക്കാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. നേരെ യുദ്ധക്കളത്തിലിറങ്ങുകയും ശഹീദാവുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

ഒരു മുവഹ്ഹിദിന്റെ ഹൃദയം ആകാശഭൂമികളുടേയും അവയിലെ സർവ്വ ചരാചരങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടാവായ രക്ഷിതാവുമായി സദാസമയവും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കും. യഥാർത്ഥ പ്രതാപവും ഉന്നത ശ്രേഷ്ഠതയും ഇതു തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ ഒരു മുവഹ്ഹിദ് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധന നടത്തുന്നവനും അവനല്ലാത്ത ഒന്നിലും അവന് ഒരു പ്രതീക്ഷയും ഇല്ല. അവനെയല്ലാതെ ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. അതിനാൽ അവന്റെ വിജയം പൂർണ്ണമാവും. റബ്ഇയ്യിബ്നു ആമിർ (റ) റുസ്തമി നോട് പറഞ്ഞ കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. “മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യ സൃഷ്ടാവായ രക്ഷിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലേക്ക് ഉദ്ധരിക്കാനും ഐഹികമായി പ്രയാസങ്ങളിൽ നിന്ന് പാരത്രിക വിജയത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നിതുമുമാണ് ഞങ്ങൾ വന്നതെന്നായിരിക്കുന്ന റുസ്തമിനോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത്

ശിർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ വേദനാജനകമായി ശിക്ഷക്കും കോപത്തിനും കാരണമാവുമ്പോൾ തൗഹീദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനും തൃപ്തിക്കും മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു : “അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും അല്ലാഹു വിനേയും അവന്റെ റസൂലിനേയും എതിർക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാൻ സാധ്യമല്ല തന്നെ. (ആ ശത്രുക്കൾ) അവരുടെ പിതാക്കളോ, അവരുടെ സന്താനങ്ങളോ, അവരുടെ സഹോദരങ്ങളോ അവരുടെ കുടുംബക്കാരോ ആയിരുന്നാൽ പോലും അവരാവട്ടെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവനിൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവ് കൊണ്ട് അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നൂ. താഴ്ഭാഗത്തിലൂടെ നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ട്യിരിക്കുന്ന ആരാമങ്ങളിൽ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അതിൽ അവർ സ്ഥിരവാസികളും ആയിരിക്കും. അല്ലാഹു അവരേയും അവർ അല്ലാഹുവിനേയും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി. അറിയുക! നിശ്ചയം അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷികൾ അവർതന്നെയാകുന്നു വിജയികൾ (മുജാദില 22)

തൗഹീദ് ഒരു അടിമയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അടിയുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളും ആപത്തുകളും ദുഃഖങ്ങളും വേദനകളും അവന് നിസ്സാരമായിരിക്കും. ആ മനസ്സ് ശാന്തവും സഹനവും സുരക്ഷ ബോധവും ഉൾക്കൊണ്ടതായിരിക്കും. അവരെ അല്ലാഹു പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

“ഒരു കൂട്ടർ - അവർക്ക് വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചാൽ അവർ പറയും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളവരാണ്. നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനിലേക്ക് തന്നെയാണ് മടങ്ങി ചെല്ലുന്നത്. അത്തരക്കാരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും കരുണയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരാകട്ടെ സന്മാർഗം സിദ്ധിച്ചവരുമാണ്. (അൽബഖറ 156, 157).

തൗഹീദ് ഉൾക്കൊണ്ട് വർക്ക് ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന പ്രയാസങ്ങളും ആപത്തുകളും അല്ലാഹു അകറ്റിക്കൊടുക്കും. അവർ അറിയാത്ത ഭാഗത്തുകൂടി അവർക്ക് അവൻ ആഹാരങ്ങളും മറ്റും നൽകും. “ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നപക്ഷം അവന് ഒരു പുറപ്പാട് (പരിഹാരം) അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കും. അവനറിയാത്ത രീതിയിൽ അവൻ ആരാഹം നൽകും. (തലാഖ് 2) ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ച് ജീവിക്കുന്നപക്ഷം അവന്റെ കാര്യം അല്ലാഹു എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും (തലാഖ് 3) ഗൃഹയിൽ അകപ്പെട്ട മൂന്നാളുടെ സംഭവം ഇതിന് മതിയായ തെളിവ് കൂടിയാണ്.

ഒരോ ജനസമൂഹത്തേയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിച്ചപ്പോഴൊക്കെയും പ്രവാചകനേയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരേയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതായി ബുർആൻ പലേടങ്ങളിലായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. “പിന്നീട് നമ്മുടെ പ്രവാചകന്മാരേയും സത്യവിശ്വാസികളേയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം സത്യവിശ്വാസികളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുക എന്നത് നമ്മുടെ മേൽ ബാധ്യതയാകുന്നു. (യൂനുസ് 103)

അവസാനത്തെ സമുദായമായ ഈ സമുദായത്തിന് സൗകര്യവും, സ്വാധീനവും, സഹായവും, വിജയവും നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവന്റെ വാഗ്ദത്തമാണ്. പക്ഷേ ആരാധനയിൽ ഒന്നിനേയും പങ്ക് ചേർക്കാതെ അവന് മാത്രമായിരിക്കുക എന്ന നിബന്ധനയോടുകൂടിയാണ് പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനം. ബുർആൻ പറയുന്നു: നിങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസം ഉൾക്കൊള്ളുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോട് അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയതുപോലെ അവർക്കും തീർച്ചയായും നാം പ്രാതിനിധ്യം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർക്കായി അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട മതത്തെ അവർക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും അവരുടെ ഭയത്തിന് ശേഷം അവർക്ക് നിർഭയതാം നൽകുകയും ചെയ്യും. അവർ എന്നിൽ ഒന്നും പങ്ക് ചേർക്കാതെ എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ (നൂർ 55)

തൗഹീദുകൊണ്ട് നേടാൻ കഴിയുന്ന ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ നേടങ്ങളും മോക്ഷവും ഗുണവിശേഷങ്ങളുമാണ് സംക്ഷിപ്തമായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലിംകളും ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ പച്ചപ്പിൽ ആകൃഷ്ടരായും വഞ്ചിതരായും തൗഹീദിന്റെ സമസ്ത വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വസ്തുനിഷ്ഠമായി പഠിക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ ശ്രമിക്കാതെ ആരുടെ യൊക്കെയോ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി അതിന്റെ പിന്നാലെ നീങ്ങി ശിർക്കിന്റെ ആളുകളും അതിന്റെ പ്രചാരകരുമായി മാറുകയാണ്. ഈ പോക്ക് പരലോക വിജയം നേടാൻ സാധിക്കാതെ നഷ്ടകാരികളായിത്തീരുന്നതിന് കാരണമാകും. പരലോകമോക്ഷമാണല്ലോ നമ്മുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യവും.